

[Lone Dybkjær]

tik – efter min mening betoner dette aspekt alt for lidt. Det er her, jeg tror vi virkelig kan give vores turister noget med hjem, som vil få dem til at komme tilbage, fordi de har en fornemmelse af, at de kommer tilbage til noget, de kan lide, noget, de kan genkende. I denne henseende adskiller voksne sig jo ikke meget fra børn, for vi kan også godt lide at komme tilbage til noget, vi kan genkende, noget, vi har prøvet før. Jeg tror, det er noget, der specielt gør sig gældende i feriemæssige sammenhænge.

Jeg tror altså, vi skal satse mere på nogle tanker om, hvordan vi kan skabe større mellempoplelig forståelse, hvad det er for kulturarrangementer, der skal til, for det er jo ikke gjort med operaer og lignende, altså hvilke taget i meget bred forstand kulturarrangementer der skal til, for at vi får knyttet de personlige kontakter på anden måde, end ved at man køber ind hos den lokale købmand. Det tror jeg godt kan lade sig gøre, hvis vi tænker lidt over det og gør os lidt umage med det, og det kunne man jo passende tage med i det videre turismearbejde.

Til allersidst skal jeg blot pege på to spørgsmål af praktisk art, som andre også har været inde på. Jeg tror, det er helt afgørende, at vi får forlænget sæsonen, uanset om man kalder det feriestredning eller sæsonspredning. Jeg vil bare kalde det sæsonforlængelse. Noget af det, der er helt katastrofalt for Danmark, er, at vi har den meget korte sæson, og jeg mener slet ikke, at alle de klimabemærkninger, man tidligere har gjort gældende, overhovedet er relevante i vor tid, hvor man jo kan få al den kunstige sol, man har lyst til. Det betyder, at vi i meget høj grad kunne satse på netop vores varierede klima og gøre det til en kvalitet frem for det modsatte.

Endelig er der spørgsmålet om det, nogle har kaldt lukkeloven, og som hr. Arne Melchior jo ganske rigtigt sagde var en butiksåbningstid. Jeg vil sige, det er en butikslukketid, for det, turisterne møder, er jo de lukkede døre. Jeg tror, vi kan tale en hel masse om turisterhvervet, handel og alt muligt andet, men vi kommer ikke ud af stedet, før vi også får diskuteret, hvordan vi kan komme om ved den restriktive, vi kan godt kalde det en butikslukkelov, som vi har i dag, og virkelig få gjort den til det, der oprindeligt var meningen, nemlig en åbningslov og ikke det modsatte.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Fru Lone Dybkjær vil ikke gerne have, at vi skal være kendt for bare at opdrætte ænder. Bekymringen er faktisk unødigt. I en undersøgelse for et par år siden i Paris, hvor man spurgte et passende antal mennesker om det første, de kom i tanker om, når de hørte ordet Danmark, svarede 20 pct. »isbjørne«. Ingen svarede »ænder«.

Dernæst vil jeg gerne sige, at jeg er ganske enig i, at det ikke kun skal være en kasinoferie – det må folk da selv om. Kasino er ikke en hovedsag, det er en streng ekstra på buen – en tidligere forbudt ting, som nu naturligt er blevet tilladt, ligesom det er i alle andre lande, undtagen Schweiz og Sverige – men vi inviterer ikke nogen specielt til kasinoferie, enig.

Dernæst vil jeg gøre opmærksom på, at der er ikke tale om ét stort erhverv, men mange erhverv. Der er både transport og butik og restaurant og hotel og camping og andre overnatningsformer og attraktionerne og kulturen og underholdningen – det er mange brancher.

Fru Lone Dybkjær var endvidere inde på, at det var rart, hvis nogle kom igen, fordi de havde truffet nogle rare mennesker. Må jeg oplyse, at faktisk er 61 pct. af dem, som kommer som ferierende turister til Danmark, gengangere, fordi de har haft det godt, og næsten halvdelen af de sidste 39 pct. kommer, fordi de har hørt godt om Danmark fra andre, der har været her. Så den vej er ikke ukendt, men der er bare et stort potentiale også ud over dem, nemlig alle dem, der ikke kender Danmark endnu. Det skal jeg senere på eftermiddagen komme tilbage til.

Jeg skal til sidst sige, at når industrien ikke sælger sig med Dannebrog og »made in Denmark« på, er det ikke, fordi man ikke vil være det bekendt, men fordi de lande, vi sælger til, mere end danskerne er bevidste om deres valutabalace, fordi de sælger mere, når de undlader at nævne Danmark, og det er selvfølgelig kedeligt. Læg mærke til, hvis man ringer til IBM (ai bi em), bliver der sagt IBM (i b m), og allerhelst ville de sige dansk aktieselskab bagefter, som de siger i alle deres beretninger osv. Det er den trend og tendens, der gør sig gældende, og ikke frygten for at nævne sin egen oprindelse.